

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 633

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 280 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, art. 29, art. 31 și art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–4
Decizia nr. 281 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	4–6
Decizia nr. 344 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	6–8
Decizia nr. 345 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2 ¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
538. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții și amenajări la terenuri din cadrul unor imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Giurgiu, Harghita, Neamț, Ialomița și Constanța, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora, și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	11–15
★	
Tabloul Național al Arhitecților	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 280

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, art. 29, art. 31 și art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Niculescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, art. 29, art. 31 și art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Mioara Dragomirescu și Mihaela Constantinescu în Dosarul nr. 24.404/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 690D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 44R din 13 ianuarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.404/301/2013, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27, art. 29, art. 31 și art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Mioara Dragomirescu și Mihaela Constantinescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin care se solicită anularea executării silite demarate de autorii excepției

de neconstituționalitate în baza unei dispoziții a primarului Municipiului Craiova conținând propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent. Se mai reține faptul că Judecătoria Sectorului 3 București a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, însă, recursul formulat, în temeiul art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, a fost admis și, în consecință, Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că, prin abrogarea art. 18 și art. 181—189 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, au fost încălcate prevederile art. 44 din Constituție.

7. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, instituirea unei noi proceduri pentru valorificarea deciziilor emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor neconstituind o atingere adusă dreptului de proprietate privată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că sistemul de compensare prin puncte se dorește a avea ca rezultat acordarea unei reparații echitabile tuturor persoanelor îndreptățite, în deplină concordanță cu interesul general al societății, acesta dovedindu-se singurul viabil în condițiile economice actuale. Este invocată jurisprudența Curții Constituționale cu privire la procedura specială de acordare a despăgubirilor.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, fiind în acord cu art. 44 din Constituție. Totodată, se arată că art. 1 din protocolul adițional la Convenție lasă în competența statelor semnatare ale Convenției adoptarea măsurilor legislative concrete și a procedurii de urmat în vederea restituirii în natură a bunurilor preluate de stat sau acordării de despăgubiri.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă art. 27, art. 29, art. 31 și art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următorul conținut:

— Art. 27: „(1) *Punctele acordate prin decizia de compensare pot fi valorificate prin achiziționarea de imobile din Fondul național la licitația publică națională, începând cu data de 1 ianuarie 2017.*

(2) *Licitațiile de imobile se organizează săptămânal la sediul central al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și se desfășoară în regim de videoconferință.*

(3) *Participarea la licitație a deținătorilor de puncte este gratuită, cu condiția înscrierii prealabile la sediile teritoriale ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.*

(4) *Regulamentul de organizare a licitației se aprobă de către Comisia Națională până la data de 1 iulie 2015 [1 octombrie 2016, în urma intrării în vigoare a dispozițiilor art. VI din Legea nr. 103/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 24 mai 2016 — s.n.] și se publică pe pagina de internet a Agenției Domeniilor Statului, a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(5) *Comisia de licitație va fi compusă din 7 membri, astfel:*

a) *2 reprezentanți ai Agenției Domeniilor Statului;*

b) *2 reprezentanți ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară;*

c) *3 reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(6) *În vederea evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere, membrii comisiei de licitație beneficiază de o indemnizație lunară reprezentând 50% din indemnizația lunară a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.”;*

— Art. 29: „*Persoanelor adjudecate de imobile în cadrul licitațiilor li se eliberează, în termen de 10 zile, un proces-verbal de adjudecare, care se transmite Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea înscrierii în cartea funciară.”;*

— Art. 31: „(1) *În termen de 3 ani de la emiterea deciziei de compensare prin puncte, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2017, deținătorul poate opta pentru valorificarea punctelor și în numerar.*

(2) *În aplicarea alin. (1), deținătorul poate solicita, anual, după 1 ianuarie 2017, Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților emiterea unui titlu de plată pentru cel mult 20% din numărul punctelor acordate prin decizia de compensare și nevalorificate în cadrul licitațiilor naționale de imobile.*

(21) *Valoarea unui titlu de plată nu poate fi mai mică de 20.000 lei, cu condiția ca suma astfel acordată să nu depășească totalul despăgubirilor stabilite.*

(3) *Sumele cuprinse în titlurile prevăzute la alin. (2) se plătesc de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emitere.*

(4) *Punctele netransformate în numerar se pot valorifica în continuare în cadrul licitațiilor naționale de imobile.*

(5) *Modalitatea de valorificare în numerar se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi.”;*

— Art. 50 lit. c): „*La data intrării în vigoare a prezentei legi: [...] c) articolele 13, 14, 141, 142, 15 literele a) — d) și f), articolele 16, 17, 18, 18¹, 18², 18³, 18⁴, 18⁵, 18⁶, 18⁷, 18⁸, 18⁹ și articolul 22 din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice dispoziție contrară prezentei legi se abrogă”.*

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, astfel cum acesta este interpretat și aplicat, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma exigențelor art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la protecția proprietății.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost invocată într-o cauză aflată pe rolul Judecătoriei Sectorului 3 București, având ca obiect soluționarea contestației la executare formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin care se solicită anularea executării silită demarate de autorii excepției de neconstituționalitate în baza unei dispoziții a primarului Municipiului Craiova, conținând propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent. Curtea observă că dispoziția primarului a fost emisă în anul 2006 și modificată în parte în anul 2010, fără ca, la data judecării contestației la executare, să fi fost emis, anterior anului 2013, vreun titlu de despăgubire în sensul Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, sau să fi fost emisă vreo decizie de compensare în puncte după anul 2013.

16. Curtea constată așadar că, în cauză, autorii excepției sunt nemulțumiți de abrogarea procedurii de valorificare a titlurilor de despăgubire, reglementată de Legea nr. 247/2005, fază la care încă nici nu ajunseseră în lipsa unui titlu de despăgubire emis de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, aceștia beneficiind doar de o decizie a entității investite cu soluționarea notificării prin care se propune derularea procedurii de obținere a titlului de despăgubire în sensul Legii nr. 247/2005. Prin urmare, în lipsa vreunui titlu de despăgubire în sensul Legii nr. 247/2005 sau a deciziei de compensare în puncte în sensul Legii nr. 165/2013, cele susținute de autorii excepției de neconstituționalitate sunt aspecte ce denotă o vădită prematuritate a cererii lor, în condițiile în care, în prezentul context normativ, de-abia după emiterea unei decizii de compensare în puncte pot fi antamate chestiuni care vizează valorificarea acestora. În aceste condiții, Curtea constată că textele legale criticate, care au ca premisă normativă ipoteza existenței unei decizii de compensare în puncte ce urmează a fi pusă în executare după 1 ianuarie 2017, nu au legătură cu soluționarea prezentei contestații la executare în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, art. 29, art. 31 și art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Mioara Dragomirescu și Mihaela Constantinescu în Dosarul nr. 24.404/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 281

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Niculescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Mihai Seplecan în Dosarul nr. 7.245/211/2016 al Judecătoriei Cluj-Napoca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 818D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că reglementarea, prin legislația electorală, a listelor de susținători în privința candidaților independenți ține de asigurarea unui anumit nivel de credibilitate și reprezentativitate a acestora și indică susținerea electoratului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 4.096 din 26 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.245/211/2016, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali**, excepție ridicată de Mihai Seplecan într-o cauză având ca obiect constatarea nulității Hotărârii nr. 3/H din 23 aprilie 2016, emisă de Biroul Electoral al Circumscripției nr. 1 din Municipiul Cluj-Napoca, privind respingerea propunerii de candidatură a contestatarului, candidat independent, la funcția de consilier local a Municipiului Cluj-Napoca.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se arată că prevederile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 generează o ingerință asupra exercitării principiului suveranității și a dreptului de a fi ales. Instituirea unui prag de reprezentativitate pentru funcțiile alese ale administrației locale nu este justificată de nicio prevedere din Legea fundamentală, deoarece reprezentativitatea unui candidat se verifică prin vot, iar nu prin instituirea unui prag de reprezentativitate *a priori* — lista de susținători. Legea nr. 115/2015 nu indică, în expunerea de motive, necesitatea unei atare ingerințe, iar, presupunând că această necesitate ar consta în necesitatea asigurării unei reprezentativități crescute a candidatului, în scopul evitării inflației de candidaturi, aceasta nu poate fi inclusă între situațiile expres prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție și ale art. 18

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. Se mai susține că reprezentativitatea unui candidat nu poate fi obligatorie înainte de momentul exprimării opțiunilor de vot, ci, în mod firesc, ulterior acestui moment. În acest mod, impunerea unui număr atât de mare de semnături pentru lista de susținători este excesivă și aduce atingere dreptului constituțional și convențional de a fi ales.

7. **Judecătoria Cluj-Napoca** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că, în temeiul art. 16 alin. (3) din Constituție, conform căruia „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii (...)”, legiuitorul are posibilitatea de a restrânge unele drepturi în materia alegerilor, în scopul asigurării reprezentativității candidatului la o funcție publică.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocând Decizia nr. 252 din 6 mai 2014, ale cărei argumente apreciază că se mențin *mutatis mutandis* în privința textului de lege ce constituie obiectul excepției de față, consideră că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea prevederilor art. 37 din Constituție. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 75 din 26 februarie 2015, se precizează că, spre deosebire de art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, constatat ca fiind neconstituțional prin această decizie, prevederile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 nu impun o condiție de reprezentativitate ridicată, care să afecteze substanța dreptului de a fi ales.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale sunt constituționale, invocând, în acest sens, și Decizia nr. 286 din 11 mai 2016 și Decizia nr. 355 din 24 mai 2016.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015, având următorul cuprins: „Candidații independenți pentru funcția de consilier trebuie să fie susținuți de minimum 1% din numărul total al alegătorilor înscrși în Registrul electoral și în listele electorale complementare din circumscripția pentru care candidează, dar nu mai puțin de 100 în cazul comunelor, de 500 în cazul localităților urbane de rangul II și III și de 1.000 în cazul județelor, municipiului București, sectoarelor municipiului București și localităților urbane de rangul I.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 2 alin. (1) privind suveranitatea națională, art. 37 alin. (1) referitor la dreptul de a fi ales și art. 53 alin. (1) privind

restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile cuprinse în art. 3 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind organizarea de alegeri libere cu vot secret și art. 18 din aceeași Convenție referitor la restrângerile ce pot fi aduse drepturilor și libertăților instituite prin Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 au mai format obiectul controlului de constituționalitate prin raportare și la dispozițiile constituționale invocate în prezenta cauză, și cu o motivare similară, pronunțând, spre exemplu, Decizia nr. 359 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 19 august 2016.

16. Prin decizia anterioară, Curtea a constatat că obligația ce revine, în contextul alegerilor locale, candidaților independenți la funcția de consilier, prevăzută de textul de lege criticat, este, în esență, comună tuturor categoriilor de competitori electorali la oricare dintre funcțiile publice electivă prevăzute de Legea nr. 115/2015. Curtea a reținut, în esență, că dreptul de a fi ales și de a alege nu are caracter absolut, iar statele au o marjă largă de apreciere în alegerea sistemului electoral și a condițiilor de aplicare a acestuia, fără însă a limita drepturile în discuție atât de mult încât să afecteze esența acestora și să le golească de conținut. Examinând, în cadrul testului de proporționalitate, pretinsul caracter nejustificat și excesiv al condiției reglementate de textul de lege criticat, cu încălcarea art. 16 și a art. 37 din Constituție, Curtea a subliniat că, în cauză, nu poate fi aplicat *mutatis mutandis* același raționament ce a fundamentat soluția pronunțată prin Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, prin care a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 19 alin. (3) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, referitoare la numărul minim de membri fondatori necesari pentru constituirea unui partid politic. Astfel, s-a arătat că, dimpotrivă, această decizie susține, de principiu, constituționalitatea soluției legislative criticate în prezenta cauză, iar nu încălcarea prevederilor constituționale invocate. Aceasta deoarece înseși exigențele pe care legislația electorală în ansamblu le-a instituit în privința exercitării drepturilor electorale au fost apreciate de Curte ca justificând eliminarea condiției excesive de asigurare a reprezentativității partidelor politice încă de la înființarea acestora. Referindu-se la „instrumente legale adecvate” menite să limiteze riscul fragmentării excesive a reprezentării parlamentare sau al supraîncărcării bugetului de stat cu cheltuieli destinate finanțării partidelor politice și a campaniilor electorale, Curtea a avut în vedere tocmai limitările inerente reglementării unor drepturi fundamentale, pentru evitarea exercitării abuzive a acestora. Reprezentativitatea candidaturilor la funcțiile electivă se înscrie, de principiu, între „instrumentele legale adecvate” menționate. Aceasta întrucât desemnarea de candidați în alegeri constituie una dintre condițiile de „existență” a partidelor politice, potrivit art. 45 coroborat cu art. 46 alin. (1) lit. b) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015. Așadar, indiferent de numărul de membri fondatori, prin instituirea unor condiții de reprezentativitate prin legislația electorală în privința candidaților partidelor se evită o fragmentare politică excesivă; practic, partidele care nu au forța politică de a desemna candidați în alegeri intră sub incidența cauzei de dizolvare menționate.

17. Curtea a mai observat că textul criticat a fost adoptat chiar ulterior Deciziei nr. 75 din 26 februarie 2015, în cadrul unui demers general realizat, în cursul anului 2015, de adaptare legislativă în considerarea alegerilor locale și parlamentare din anul 2016, inclusiv de corelare a reglementărilor în materie.

18. Cu privire la pretinsa stare de inegalitate creată, prin dispozițiile legale criticate, între candidații independenți la o funcție publică electivă și candidații propuși de formațiuni politice la aceleași funcții, Curtea a constatat că atât partidele politice, cât și candidații independenți trebuie să îndeplinească aceeași condiție în privința prezentării listei de susținători la depunerea candidaturilor pentru funcțiile electivă. Diferențele de susținere în sine, concretizate, în cazul unora dintre partidele politice, în existența unei logistici superioare, țin deja de natura/substanța competiției politice, reflectând, implicit, libertatea de voință a electoratului, esențială într-un stat democratic.

19. În continuare, prin decizia anterior menționată, Curtea a conchis că legislația electorală din România a stabilit și stabilește condiția prezentării unei liste de susținători la depunerea candidaturii de către candidații independenți, condiție ce a fost constatată în mod consecvent ca fiind constituțională. Aceasta reprezintă o modalitate prin care candidatul la o funcție sau demnitate publică își dovedește potențialul de reprezentativitate și care previne, totodată, exercitarea abuzivă a dreptului de a fi ales, asigurând accesul efectiv la exercițiul acestui drept persoanelor care, într-adevăr, beneficiază de credibilitatea și susținerea electoratului. Ca urmare, condiția instituită de legiuitor dă expresie, în esență, dezideratelor stabilite de art. 2 din Constituție referitoare la exercitarea suveranității naționale. Cât privește, în sine, numărul

susținătorilor necesar pentru înregistrarea unei candidaturi independente, se constată că acesta a fost redus față de reglementările precedente în aceeași materie. Un nou test de proporționalitate sub acest aspect și-ar fi găsit eventual justificarea în ipoteza în care legiuitorul ar fi procedat la mărirea procentului reglementat, iar nu în situația constatăată în care, prin reducerea acestuia cu 50%, legiuitorul a creat o evidență facilitare a exercitării dreptului de a fi ales. Faptul că, în privința exercitării altui drept constituțional (dreptul de asociere), legiuitorul a stabilit la un moment dat reguli noi nu este de natură să îl oblige pe acesta să stabilească același reguli în privința tuturor/altor drepturi constituționale. Ca urmare, nu există niciun temei constituțional pentru a susține raționamentul potrivit căruia numărul de susținători cerut pentru înregistrarea unei candidaturi la o funcție electivă trebuie, în mod necesar, să fie identic cu numărul de fondatori necesar pentru înregistrarea unui partid politic. Rezultă că textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului de a fi ales în substanța sa, ci condiționează exercițiul său de îndeplinirea unor cerințe, aplicabile în egală măsură candidaților la funcția de consilier.

20. Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții în materie, atât soluția de respingere ca neîntemeiată, cât și considerentele pe care aceasta se fundamentează își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Seplecan în Dosarul nr. 7.245/211/2016 al Judecătoriei Cluj-Napoca și constată că dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cluj-Napoca și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 344

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Nairam Trading — S.R.L. din Cavnic în Dosarul nr. 1.510/235/2014* al Judecătoriei Gherla și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 590D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, administratorul acesteia Stelian Fătu, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate dau posibilitatea agentului constator să sancționeze conducătorul autovehiculului, în situația în care acesta nu este același cu utilizatorul. Consideră că, astfel, se încalcă și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. În continuare, reprezentantul autoarei excepției se referă la aspecte privind interpretarea dată dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 de către instanțele judecătorești și invocă aspecte privind neregularitatea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de textul de lege criticat. Depune concluzii scrise în acest sens.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece se critică modul de aplicare a dispozițiilor de lege la situația de fapt.

5. Având cuvântul în replică, reprezentantul autoarei excepției susține că și instanțele judecătorești au dificultăți în a interpreta art. 7 și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 22 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.510/235/2014*, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de petenta Societatea Nairam Trading — S.R.L. din Cavnic într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, prin care s-a aplicat și pedeapsa complementară a reținerii certificatului de înmatriculare.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, deoarece responsabilitatea achitării tarifului de utilizare a drumurilor aparține, potrivit art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, utilizatorilor, iar, potrivit art. 2 din același act normativ, utilizatorii sunt persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate vehicule și, prin urmare, este evident că nu întotdeauna conducătorul auto al autovehiculului este aceeași persoană cu utilizatorul, așa cum este definit de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. În consecință, responsabilitatea achitării tarifului de utilizare a rețelei de drumuri și, implicit, răspunderea contravențională în cazul nerespectării acestei responsabilități au fost stabilite clar și concis de legiuitor, în art. 7, în sarcina utilizatorului, fiind neconstituțional ca această responsabilitate să fie mutată în sarcina conducătorului auto. De altfel, este illogic ca șoferul să fie sancționat pentru ceva de ce nu este responsabil și, totodată, ar fi imoral ca un angajat să aibă obligația de a achita rovinietă sau amenda pentru un autovehicul ce este folosit de către o societate comercială în vederea aducerii de venituri. În final, solicită constatarea neconstituționalității art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în forma în vigoare în ianuarie 2009, care permite ca sancțiunea contravențională, în caz de neplată a rovinietei, să poată fi reținută în sarcina conducătorului auto, iar nu în sarcina utilizatorului.

8. **Judecătoria Gherla** nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece vizează aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii, ce nu intră în competența Curții Constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile scrise depuse la dosar de acesta, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: *„Odată cu aplicarea amenzii contravenționale, conducătorilor vehiculelor înmatriculate în România, care circulă fără a avea rovinietă valabilă, li se reține certificatul de înmatriculare a vehiculului până la prezentarea dovezii de achitare a tarifului de utilizare.”* Curtea reține că textul de lege criticat a fost abrogat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012. Însă, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma *„în vigoare”* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul litigiului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă plângerea contravențională împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, săvârșite la data de 27 ianuarie 2009, dată la care erau în vigoare dispozițiile de lege criticate. În consecință, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, conducătorilor vehiculelor înmatriculate în România, care circulă fără a avea rovinietă valabilă, li se reține certificatul de înmatriculare a vehiculului până la prezentarea dovezii de achitare a tarifului de utilizare. Dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al

controlului de constituționalitate, prin raportare la art. 1 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 87 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 168 din 14 martie 2012, Curtea respingând excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul excepției nu formulase o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, nemulțumit fiind de soluția legislativă existentă, solicitase modificarea textelor de lege criticate, în sensul ca personalul împuternicit din cadrul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., atunci când constată contravenția, să poată aplica sancțiunea prevăzută de art. 8 alin. (6) proprietarului vehiculului, iar nu conducătorului auto.

16. În speța de față însă, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece, în situația în care conducătorul vehiculului nu este aceeași persoană cu utilizatorul, este neconstituțional ca responsabilitatea achitării tarifului de utilizare să fie mutată în sarcina conducătorului auto, „fiind ilogic ca șoferul să fie sancționat pentru ceva ce nu este responsabil” și, totodată, „fiind imoral ca un angajat să aibă obligația de a achita rovinieta sau amenda pentru un autovehicul ce este folosit de către o societate comercială în vederea aducerii de venituri”. Cu privire la aceste susțineri, Curtea reține că, potrivit art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile aparține, în exclusivitate, utilizatorilor români, iar, potrivit art. 1 alin. (1) lit. b) din același act normativ, utilizatorii

români sunt „persoanele fizice sau juridice înscrise în certificatul de înmatriculare, care au în proprietate sau care, după caz, pot folosi în baza unui drept legal vehicule înmatriculate în România (...)”. Așadar, autoarea excepției de neconstituționalitate pleacă de la premisa greșită potrivit căreia, în situația în care conducătorul vehiculului nu este aceeași persoană cu utilizatorul, responsabilitatea achitării tarifului de utilizare este mutată în sarcina conducătorului vehiculului din sarcina utilizatorului. Or, textele anterior menționate din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 nu susțin această critică, prevăzând că responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile aparține, în exclusivitate, utilizatorilor români.

17. În concluzie, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin în niciun fel dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate”. De altfel, această dispoziție constituțională privește valorile supreme ale statului de drept, fiind o reglementare de principiu care constituie cadrul pe care se grefează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. (a se vedea în acest sens Decizia nr. 350 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015, paragraful 18)

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Nairam Trading — S.R.L. din Cavnic în Dosarul nr. 1.510/235/2014* al Judecătoriei Gherla și constată că dispozițiile art. 8 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Gherla și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 345

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (21) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (21) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Ioan Sorin Ungur în Dosarul nr. 8.131/320/2015 al

Judecătoria Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 618D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citire este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece legiuitorul are atribuția de a stabili taxele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.131/320/2015, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de petentul Ioan Sorin Ungur într-o cauză de contencios administrativ, având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, deoarece instituie discriminări între persoanele care domiciliază în municipii și persoanele care domiciliază în alte localități.

6. **Judecătoria Târgu Mureș** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece rovinieta este taxa de drum obligatorie pentru orice vehicul care circulă pe drumurile naționale, inclusiv pe drumurile aflate în intravilanul localităților, drumuri care se află în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România. Nu se percepe acest tarif pentru drumuri județene, locale sau alte drumuri naționale la trecerea prin municipii, dat fiind că acestea nu se află în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România (art. 21 și art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece tariful de utilizare a drumurilor naționale, definit de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, reprezintă o taxă de drum obligatorie pentru orice vehicul care circulă pe drumurile naționale, inclusiv pe drumurile din intravilanul localităților, aflate în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România. Acest tarif nu se percepe pentru drumuri județene, locale sau drumuri naționale, la trecerea prin municipii, deoarece aceste drumuri nu se află în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România. Prin urmare, textul de lege criticat nu instituie discriminări între anumite categorii de locuitori, deoarece tariful se aplică pentru orice vehicul care circulă pe drumurile aflate în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România.

9. **Avocatul Poporului** consideră că textul de lege criticat este constituțional, deoarece tariful se aplică pentru orice vehicul care circulă pe drumurile aflate în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, fără ca domiciliul să reprezinte un criteriu de discriminare.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: „*Tariful de utilizare se aplică pe rețeaua de drumuri naționale din România, astfel cum este definită la alin. (1) lit. d), cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor între indicatoarele de intrare/ieșire în/din acestea.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat prevede că tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România se aplică pe rețeaua de drumuri naționale din România, „*cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor [...]*”. Potrivit art. 1 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, tariful de utilizare este „*o anumită sumă a cărei plată conferă unui vehicul dreptul de a utiliza, pe parcursul unei perioade date, rețeaua de drumuri naționale din România, concesionată Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.*”. Curtea observă că, prin art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere — S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 28 septembrie 2016, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. își schimbă denumirea în Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

15. Curtea observă că rețeaua de drumuri naționale este definită la art. 1 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, ca fiind „*drumurile de interes național definite conform art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*”. Potrivit art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998,

cu modificările și completările ulterioare, „*Drumurile de interes național aparțin proprietății publice a statului și cuprind drumurile naționale, care asigură legăturile cu capitala țării, cu reședințele de județ, cu obiectivele de interes național, între ele, precum și cu țările vecine [...]*”. În conformitate cu art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, „*Sumele încasate în urma aplicării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a tarifului de utilizare și a tarifelor de trecere se constituie venit la dispoziția acesteia și vor fi utilizate pentru proiectarea, repararea, administrarea, întreținerea, exploatarea și modernizarea drumurilor de interes național, precum și pentru garantarea și rambursarea creditelor externe și interne contractate în acest scop, inclusiv pentru plăți în numele autorității publice contractante, ca urmare a obligațiilor asumate în cadrul contractelor de parteneriat public-privat în sectorul drumurilor naționale și autostrăzilor.*”

16. Cu privire la administrarea drumurilor, Curtea reține că, potrivit art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, „*Ministerul Transporturilor este organul administrației publice centrale care exercită prerogativele dreptului de proprietate publică a statului în domeniul drumurilor de interes național*”, iar, potrivit art. 21 alin. (1)—(3) din aceeași ordonanță a Guvernului, „*(1) Ministerul Transporturilor este administratorul drumurilor de interes național, direct sau prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care își realizează atribuțiile prevăzute de prezenta ordonanță în condițiile contractului de concesiune încheiat între acestea. Pentru drumurile naționale și autostrăzile nou construite, administrarea se poate realiza de către Ministerul Transporturilor și prin alte persoane juridice, pe baza contractului de concesiune încheiat în condițiile legii.*

(2) Sectoarele de drumuri naționale, incluzând și lucrările de artă, amenajările și accesoriile aferente, situate în intravilanul municipiilor sunt în administrarea consiliilor locale respective.

(3) Pe sectoarele de drumuri naționale aflate în administrarea consiliilor locale nu se pot impune restricții de mase sau dimensiuni fără avizul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și acordul poliției rutiere.”

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Sorin Ungur în Dosarul nr. 8.131/320/2015 al Judecătorei Târgu Mureș și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului
a unor construcții și amenajări la terenuri din cadrul unor imobile aflate în administrarea
Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Giurgiu, Harghita, Neamț, Ialomița și Constanța,
în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora,
și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, și având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor imobile din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării efectuate în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor părți de imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, constituite din construcții și amenajări la terenuri, având datele de identificare prevăzute în

anexa nr. 2, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, în colaborare cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare

Art. 4. — Anexele nr. 1*) și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Adrian Țuțuianu
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 27 iulie 2017.
Nr. 538.

*) Anexa nr. 1 nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri din cadrul unor bunuri imobile
afiate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care trec din domeniul public în domeniul privat al statului
în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora

Nr. crt.	Adresa imobilului, nr. carte funciară, nr. cadastral	Persoana juridică — administrator al imobilului Codul unic de înregistrare	Denumirea bunului din domeniul public al statului, codul de clasificare, nr. M.F.P., construcții cu destinație specială și amenajări la teren aferente imobilului propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
0	1	2	3
1.	Comuna Mihai Bravu, județul Giurgiu CF nr. 30145 Mihai Bravu Nr. cadastral 30145	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 2662, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103755 — parțial Construcții: Pavilionul F: — suprafața construită = 4,41 mp — valoarea contabilă = 170.890,20 lei Pavilionul R: — suprafața construită = 164,00 mp — valoarea contabilă = 190.040,40 lei Pavilionul T: — suprafața construită = 40,00 mp — valoarea contabilă = 90.828,72 lei Pavilionul X: — suprafața construită = 85,00 mp — valoarea contabilă = 7.063,92 lei Pavilionul Z: — suprafața construită = 28,00 mp — valoarea contabilă = 0,05 lei Total valoare contabilă Imobil 2662 — parțial = 458.823,29 lei
2.	Comuna Mihai Bravu, județul Giurgiu CF nr. 30191 Mihai Bravu Nr. cadastral 30191	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 2258, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103754 — parțial Construcții: Pavilionul G: — suprafața construită = 40,00 mp — valoarea contabilă = 5.390,40 lei Pavilionul J: — suprafața construită = 24,00 mp — valoarea contabilă = 6.107,95 lei Pavilionul J 1: — suprafața construită = 38,00 mp — valoarea contabilă = 9.994,68 lei Pavilionul L: — suprafața construită = 10,00 mp — valoarea contabilă = 139,92 lei Pavilionul 1: — suprafața construită = 555,00 mp — valoarea contabilă = 287.039,15 lei Pavilionul 2: — suprafața construită = 260,00 mp — valoarea contabilă = 160.179,02 lei Pavilionul 3: — suprafața construită = 260,00 mp — valoarea contabilă = 160.179,02 lei Pavilionul 4: — suprafața construită = 310,00 mp — valoarea contabilă = 160.427,90 lei Pavilionul 39: — suprafața construită = 300,00 mp — valoarea contabilă = 73.625,49 lei Pavilionul 40: — suprafața construită = 300,00 mp — valoarea contabilă = 73.625,49 lei Pavilionul 41: — suprafața construită = 225,00 mp — valoarea contabilă = 55.219,22 lei

0	1	2	3
			Pavilionul 43: — suprafața construită = 664,00 mp — valoarea contabilă = 161.822,59 lei Pavilionul 44: — suprafața construită = 664,00 mp — valoarea contabilă = 161.822,59 lei Pavilionul 45: — suprafața construită = 12,70 mp — valoarea contabilă = 1.866,72 lei Pavilionul 48: — suprafața construită = 11,00 mp — valoarea contabilă = 165.754,28 lei Pavilionul 49: — suprafața construită = 202,00 mp — valoarea contabilă = 52.270,56 lei Pavilionul 50: — suprafața construită = 390,00 mp — valoarea contabilă = 53.670,72 lei Pavilionul 51: — suprafața construită = 90,00 mp — valoarea contabilă = 5.444,90 lei Pavilionul 52: — suprafața construită = 169,00 mp — valoarea contabilă = 25.201,92 lei Pavilionul 55: — suprafața construită = 364,00 mp — valoarea contabilă = 91.264,68 lei Pavilionul 56: — suprafața construită = 152,00 mp — valoarea contabilă = 19.503,08 lei Pavilionul 59: — suprafața construită = 297,00 mp — valoarea contabilă = 10.889,70 lei Pavilionul 60: — suprafața construită = 100,00 mp — valoarea contabilă = 24.541,83 lei Pavilionul 61: — suprafața construită = 1.080,00 mp — valoarea contabilă = 265.358,37 lei Pavilionul 68: — suprafața construită = 1.080,00 mp — valoarea contabilă = 265.358,37 lei Pavilionul 69: — suprafața construită = 1,080,00 mp — valoarea contabilă = 265.358,37 lei Pavilionul 70: — suprafața construită = 300,00 mp — valoarea contabilă = 73.625,49 lei Pavilionul 78: — suprafața construită = 36,00 mp — valoarea contabilă = 9.203,14 lei Pavilionul 84: — suprafața construită = 3,40 mp — valoarea contabilă = 3.997,38 lei Rețea energie electrică aeriană: — lungime = 11.740,00 ml — valoarea contabilă = 307,92 lei Împrejmuire sârmă ghimpată pe un rând de stâlpi: — lungime = 8.540,00,00 ml — valoarea contabilă = 10.889,71 lei Total valoare contabilă Imobil 2258 — parțial = 2.660.080,56 lei

0	1	2	3
3.	Comuna Mihai Bravu, județul Giurgiu CF nr. 30144 Mihai Bravu Nr. cadastral 30144	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 1358, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103753 — parțial Construcții: Pavilionul A: — suprafața construită = 143,00 mp — valoarea contabilă = 230.148,48 lei Pavilionul B: — suprafața construită = 51,00 mp — valoarea contabilă = 80.439,50 lei Pavilionul C: — suprafața construită = 82,00 mp — valoarea contabilă = 2.049,60 lei Pavilionul E: — suprafața construită = 21,00 mp — valoarea contabilă = 3.546,90 lei Pavilionul F: — suprafața construită = 45,00 mp — valoarea contabilă = 125.542,90 lei Pavilionul H: — suprafața construită = 1,00 mp — valoarea contabilă = 303,40 lei Pavilionul M 1: — suprafața construită = 116,00 mp — valoarea contabilă = 14.187,70 lei Pavilionul M 2: — suprafața construită = 173,00 mp — valoarea contabilă = 20.099,30 lei Pavilionul M 4: — suprafața construită = 173,00 mp — valoarea contabilă = 20.099,30 lei Pavilionul M 5: — suprafața construită = 59,00 mp — valoarea contabilă = 6.798,30 lei Pavilionul M 6: — suprafața construită = 116,00 mp — valoarea contabilă = 14.187,70 lei Pavilionul M 7: — suprafața construită = 173,00 mp — valoarea contabilă = 20.099,30 lei Pavilionul M 8: — suprafața construită = 173,00 mp — valoarea contabilă = 20.099,30 lei Pavilionul M 9: — suprafața construită = 173,00 mp — valoarea contabilă = 20.099,30 lei Pavilionul M 10: — suprafața construită = 116,00 mp — valoarea contabilă = 14.187,70 lei Pavilionul N: — suprafața construită = 24,00 mp — valoarea contabilă = 25.044,88 lei Total valoare contabilă Imobil 1358 — parțial = 616.933,56 lei
4.	Comuna Lunca de Sus, județul Harghita CF nr. 50446 Lunca de Sus Nr. cadastral 50446	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 2701, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103946 — parțial Construcții: Împrejmuire sârmă ghimpată pe două rânduri de stâlpi: — lungime = 77,00 ml — valoarea contabilă = 214,29 lei Total valoare contabilă Imobil 2701 — parțial = 214,29 lei

0	1	2	3
5.	Municipiul Piatra-Neamț, Aleea Tineretului nr. 6, județul Neamț Incinta 1: Lotul 1 CF nr. 58537 Piatra-Neamț, nr. cadastral 58537; Lotul 2 CF nr. 58538 Piatra-Neamț, nr. cadastral 58538; Incinta 2 — CF nr. 54771 Piatra-Neamț, nr. cadastral 54771; Incinta 3 — CF nr. 54866 Piatra-Neamț, nr. cadastral 54866	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 522, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 106954 — parțial Construcții: Pavilionul H2 — construcția C10: — suprafața construită = 136,00 mp — valoarea contabilă = 45.804,80 lei Total valoare contabilă Imobil 522 — parțial = 45.804,80 lei
6.	Comuna Adâncata, județul Ialomița CF nr. 20673 Adâncata Nr. cadastral 20673	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 2882, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103666 — parțial Construcții: Pavilionul H: — suprafața construită = 193,00 mp — valoarea contabilă = 15.676,57 lei Pavilionul T1: — suprafața construită = 2,25 mp — valoarea contabilă = 4.604,76 lei Pavilionul T2: — suprafața construită = 2,25 mp — valoarea contabilă = 4.604,76 lei Pavilionul T3: — suprafața construită = 2,25 mp — valoarea contabilă = 4.604,76 lei Pavilionul T4: — suprafața construită = 2,25 mp — valoarea contabilă = 4.604,76 lei Pavilionul T5: — suprafața construită = 2,25 mp — valoarea contabilă = 4.604,76 lei Pavilionul T6: — suprafața construită = 2,25 mp — valoarea contabilă = 4.604,76 lei Total valoare contabilă: Imobil 2882 — parțial = 43.305,13 lei
7.	Orașul Murfatlar, strada General Vasile Milea nr. 2, județul Constanța CF nr. 101813 Murfatlar Nr. cadastral 101813	Ministerul Apărării Naționale 4183229	Imobil 342, cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 107059 — parțial Construcții: Pavilionul S1: — suprafața construită = 69,00 mp — valoarea contabilă = 4.933,40 lei Pavilionul S4: — suprafața construită = 69,00 mp — valoarea contabilă = 7.136,30 lei Pavilionul S6: — suprafața construită = 69,00 mp — valoarea contabilă = 5.071,10 lei Pavilionul F1: — suprafața construită = 105,00 mp — valoarea contabilă = 3.440,00 lei Total valoare contabilă: Imobil 342 — parțial = 20.580,80 lei

TABLOUL NAȚIONAL AL ARHITECȚILOR*)

Numere de înregistrare radiate din TNA
Secțiunea 1: Arhitecți cu drept de semnătură
Secțiunea 2: Conducători arhitecți cu drept de semnătură
Arhitecți cu drept de semnătură suspendat
Conducători arhitecți cu drept de semnătură suspendat
Anexa I: filialele teritoriale al Ordinului Arhitecților din România

NOTĂ:

Tabloul Național al Arhitecților cuprinde, în forma alăturată, arhitecții și conductorii arhitecți înscriși în Ordinul Arhitecților din România (OAR) până la data de 1 iunie 2017.

Tabloul Național al Arhitecților se utilizează de către filialele teritoriale ale Ordinului Arhitecților din România în administrarea dreptului de semnătură și de către autoritățile administrației publice pentru promovarea și autorizarea lucrărilor de construcții.

Tabloul teritorial al arhitecților este evidența gestionată de către filialele teritoriale ale OAR. Lista filialelor este inclusă în anexa I.

Conform art. 37 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrarea într-un tablou teritorial al arhitecților permite exercitarea profesiei în toată țara.

*) Tabloul Național al Arhitecților se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 057277